

Fővárosi Ítéltábla

14.Gf.40.229/2021/7.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Hernádi Eleonóra Ügyvédi Iroda (cím1; ügyintéző: dr. Hernádi Eleonóra ügyvéd) által képviselt felperes1 (cím2) I. rendű, felperes2 Korlátolt Felelősségű Társaság (cím3) II. rendű és felperes3 Korlátolt felelősségű Társaság (cím4) III. rendű felperesnek a Sallai Ügyvédi Iroda (cím5: Plósné dr. Sallai Margit ügyvéd) által képviselt alperes1 Korlátolt Felelősségű Társaság „f.a.” (cím6) I. rendű és a Dr. Abay & Dr. Török Ügyvédi Iroda (cím7; ügyintéző: dr. Abayné dr. Török Mónika ügyvéd) által képviselt alperes2 Korlátolt Felelősségű Társaság (cím8) II. rendű alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2021. június 4-én kelt 36.G.41.028/2020/30. számú ítélete ellen a felperesek által előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy a felperesek 15 napon belül kötelesek megfizetni az elsőfokú ítéletben meghatározott perköltséget.

Kötelezi egyetemlegesen a felpereseket, hogy fizessenek meg 15 napon belül az I. rendű és a II. rendű alperesnek személyenként 750.000 (hétszázötvenezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget; kötelezi továbbá egyetemlegesen a II. és III. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg az államnak külön felhívásra 2.500.000 (kétfmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I.

[1] A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az I. rendű alperes mint eladó és a II. rendű alperes mint vevő között 2019. szeptember 2-án a perbeli ingatlan (a továbbiakban: Ingatlan) 390/1000 arányú tulajdoni hányadára megkötött adásvételi szerződés érvénytelen. Kérték az eredeti állapot helyreállítását akként, hogy bíróság kötelezze az I. rendű alperest 291.500.000 forint + áfa vételár II. rendű alperes részére való visszafizetésére,

továbbá a II. rendű alperest az Ingatlan I. rendű alperes részére történő birtokba adására, valamint az illetékes földhivatal megkeresését a II. rendű alperes tulajdonjogának törlése és az I. rendű alperes tulajdonjogának visszajegyzése végett. Elsődlegesen arra hivatkoztak, hogy az adásvételi szerződést jogszabály megkerülésével kötötték, ezért az a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:95. § alapján érvénytelen, míg másodlagos hivatkozásuk szerint az érvénytelenség oka, hogy jóerkölcsbe ütközik a Ptk. 6:96. § alapján. A periindításra való jogosultságuk körében a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 41. § (2) bekezdésében szabályozott egyezség előkészítésére vonatkozó érdekeikre – ennek körében az adós működőképességének helyreállítására – és arra hivatkoztak, hogy a társasági tagok jogai kiterjednek az I. rendű alperes vagyontárgyaira is a Ptk. 3:164. § értelmében. Az I. rendű alperes vagyontárgyai közvetetten a tagok vagyontárgyai is, ezért az értékesítés szabályosságához, az elérhető legmagasabb bevételhez jogi érdekük fűződik. A tagoknak jogi érdeke fűződik az eredeti állapot helyreállításához is, mert céljuk a hitelezőkkel történő egyezség előkészítése és megkötése, melyre reális esély csak akkor mutatkozik, ha az adós legértékesebb vagyontárgya az egyezség megkötéséig az I. rendű alperes tulajdonában marad.

II.

[2] Az alperesek kérték a kereset elutasítását. Érvelésük szerint a felperesek nem rendelkeznek aktív perbeli legitimációval egyik jogcímen előterjesztett keresetük vonatkozásában sem, mivel az érvénytelenség megállapításához nincs jogi érdekeltségük, és törvény sem jogosítja fel őket a szerződés semmisségével kapcsolatos perindításra. Érdemben is vitatták a felperesek által állított érvénytelenségi okok fennálltát.

III.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte egyetemlegesen a felpereseket, hogy fizessenek meg az I. rendű és a II. rendű alperesnek személyenként 3.175.000 forint perköltséget.

III.1.

[4] Határozatában a fellebbezés szempontjából releváns tényként állapította meg, hogy az I. rendű felperes 2011. szeptember 9-től törvényes képviselője, a II. rendű felperes 2009. szeptember 4-étől, a III. rendű felperes 2014. április 30-ától tagja az I. rendű alperesnek. Az Ingatlan 390/1000 hányadának 2010-től az I. rendű alperes a tulajdonosa, aki 2014. május 14-től felszámolás alatt áll.

[5] Az I. rendű alperes – a felszámolója által bonyolított eredményes pályáztatást követően – 2019. szeptember 2-án adásvételi szerződéssel átruházta az Ingatlan 390/1000 hányadának tulajdonjogát a II. rendű alperesre. Az alperesek 2019. szeptember 3-án módosították az adásvételi szerződést, melynek értelmében a II. rendű alperes a 291.500.000 forint + áfa összegű vételárból 264.320.215 forintot saját váltóval fizet meg az I. rendű alperesnek

III.2.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában a Ptk. 6:88. § (3) bekezdésének felhívását követően megállapította, hogy a felperesek nem rendelkeznek aktív perbeli legitimációval. Kifejtette, hogy mivel nem voltak szerződő felek, igazolniuk kellett a jogi érdekeltységük fennállását. Az általuk hivatkozott Cstv. 41. §-ában foglalt egyezségkötési eljárás lefolytatásának nem feltétele, hogy az I. rendű alperes visszaszerezze az adásvétel tárgyát, mert a fizetőképességét visszaállító egyezségkötési eljárás jelen per kimenetelétől függetlenül megindítható. Az adott esetben kizárólag a szerződésben részes alperesek azok, akik jogi helyzetét az adásvételi szerződés esetleges érvénytelensége közvetlenül befolyásolhatja. A felperesek a szerződés esetleges érvénytelensége esetére – mivel nem szerződő felek – nem szerezhettek közvetlenül jogokat, és olyan kötelezettségtől sem szabadulhatnak, amely közvetlenül őket terhelné.

[7] Rámutatott arra is az elsőfokú bíróság, hogy a Ptk. 3. könyv III. része rendelkezik a gazdasági társaságok jogáról. A Ptk. itt szabályozza az ügyvezető és a társaság, valamint a tag és a társaság viszonyát, vagyis meghatározza, hogy az ügyvezetője és a tag hogyan vehet részt egy gazdasági társaság működésében. E szabályok között egyetlen rendelkezés sem jogosítja fel őket arra, hogy a gazdasági társaság által megkötött szerződést érvénytelenségre hivatkozással megtámadják. A felpereseknek mint egykori ügyvezetőnek, valamint tagoknak legfeljebb arra van lehetőségük, hogy elérjék az I. rendű alperesnél, hogy a saját nevében pert indítson az adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt. Az ügyvezető, illetőleg a tag perindítási joggal való felruházásának elmaradása azzal magyarázható, hogy a gazdasági élet nagymértékben ellehetetlenülne, ha a gazdasági társaság üzleti döntésével egyet nem értő, kisebbségben maradó tagok, vagy esetleg az ügyvezető külön-külön pert indíthatnának a sérelmesnek tartott, a gazdasági társaság által megkötött szerződés érvénytelensége miatt.

[8] A kifejtettekre tekintettel az aktív perbeli legitimációhoz szükséges, a Ptk. 6:88 § (3) bekezdésében meghatározott egyik feltétel sem áll fenn, mivel a felperesek a keresetindításhoz fűződő jogi érdeküket nem igazolták, továbbá törvény sem jogosítja fel őket a perindításra.

[9] A fentieket követően az elsőfokú bíróság részletesen kitért arra is, hogy a kereset a felperesek keresetőségi jogának fennállása esetén sem alapos.

IV.

[10] Az ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben kérték annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását a Pp. 381. §-a alapján.

[11] Érvelésük szerint az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a jogi érdekeltségük fennállására vonatkozó hivatkozásait, ezért tévesen állapította meg az aktív perbeli legitimációjuk hiányát. Fenntartották, hogy a korábbi ügyvezető – azaz az I. rendű felperes – jogi érdekeltségének alapja a Cstv. 41. § (2) bekezdése szerint létrehozandó hitelezői egyezség és az I. rendű alperes mint adós működőképességének helyreállítása. A tagok – így a II. rendű és a III. rendű felperesek – jogi érdeke ugyancsak fennáll a Cstv. 41. § (2) bekezdése alapján, mivel a Cstv. 8. § (1) bekezdése értelmében a taggyűlés vesz részt az egyezség előkészítésében és létrehozásában. A tagok jogai kiterjednek az I. rendű alperes vagyonára is a Ptk. 3:164. § értelmében, így az I. rendű alperes vagyontárgyai közvetetten a tagok vagyontárgyai is, ezért az értékesítés szabályosságához, az elérhető legmagasabb bevételhez jogi érdekük fűződik. Ugyanígy jogi érdekük fűződik az eredeti állapot helyreállításához is, mert a céljuk a hitelezőkkel történő egyezség előkészítése és megkötése, melyre reális esély csak akkor mutatkozik, ha az adós legértékesebb vagyontárgya az egyezség megkötéséig az I. rendű alperes tulajdonában marad. A kifejtettek alapján valamennyien jogilag érdekeltek abban, hogy az eredeti állapot helyreállításával a perbeli ingatlanhányad visszakerüljön a felszámolási vagyonba. Mindezekén túl a tagok jogi érdekeltségét önmagában megteremti a Cstv. 61. § (4) bekezdése is.

[12] Maguk sem állították, hogy a perbeli legitimációjuk törvényi felhatalmazáson alapulna, ugyanakkor semmilyen jogszabályban biztosított lehetőségük nincsen a felszámoló döntéseinek befolyásolására, melyre tekintettel „elfogadhatatlan” az az ítéleti megállapítás, hogy azt kellene elérniük, hogy az I. rendű alperes a saját nevében indítson pert. Egyebekben a Cstv. 34. § (1) és (2) bekezdése sem zárja ki, hogy akár a tag, akár a korábbi ügyvezető a felszámoló által megtett jognyilatkozat érvénytelenségére hivatkozással pert indítson az adóssal szemben.

[13] Fenntartották azt is, hogy a kifogásolt adásvételi szerződés elsődlegesen jogszabályba, másodlagosan jóerkölcsbe ütközik, azonban az érvénytelenségi okokra vonatkozó bizonyítási eljárás lefolytatásának hiányában az ítélet hatályon kívül helyezését látták indokoltnak.

V.

[14] Az I. rendű fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes jogi és ténybeli indokai alapján. Kifejtette, hogy az I. rendű felperes nem szerezhethet tulajdonjogot a perbeli vagyontárgyon és korábbi ügyvezetőként nem jogosult a Cstv. 41. § (2) bekezdése szerinti egyezség megkötésére, így arra hivatkozással keresetőségi joggal sem rendelkezik. A II. és a III. rendű felperesek tagsági jogviszonya szintén nem alapozza meg jogi érdekeltségüket, mivel külső harmadik személynek nem tekinthetők és nincs olyan jogszabályi felhatalmazásuk sem, mely alapján keresetőségi joguk fennállna (Debreceni Ítéltábla Gf.30.525/2014/10.). A bírói gyakorlat szerint a jogi érdek akkor áll fenn, ha az eljárás eredménye, az érdemi határozat a fél jogviszonyaira közvetlenül kihat (EBH.2004. 1042., PJD219.6.). Az esetleges gazdasági érdek a jogi érdek fennállását nem alapozza meg (EBH.2011 2327.). A perben hozott döntés pedig a felperesekre nem hat ki, számukra közvetlenül jogokat és kötelezettségeket nem keletkeztet, annak eredményeként kötelezettség alól nem szabadulnak, illetve jogvédelmet nem nyernek. A felperesek

egyébiránt a felszámolási eljárás megindulásától kezdődően semmilyen intézkedést nem tettek az egyezség előkészítése érdekében, melyből következően nem is áll érdekükben a felszámolási eljárás keretében az egyezségkötés.

[15] Fenntartotta azon álláspontját is, hogy a per tárgyát képező adásvételi szerződés nem érvénytelen a felperesek által állítottak miatt.

V.1.

[16] A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme szintén az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes jogi és ténybeli indokai alapján. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a vonatkozó anyagi jogszabályok helyes értelmezésével, okszerűen állapította meg a felperesek jogi érdekeltségének, és így a keresetösségi jogának a hiányát. A Cstv. 41. §-a a felperesek perindításához szükséges érdekeltségét nem alapozza meg, hiszen az azt jelenti, hogy a szerződés semmisségére hivatkozással pert indító személy a per eredményeként jogot szerez, kötelezettségtől szabadul, vagy ezek közvetlen lehetőségét eredményező helyzetbe jut. A perbeli szerződés semmisség jogcímén történő érvénytelenségének esetleges megállapítása azonban nincs kihatással a felperesek által hivatkozott egyezségnek sem a megkötésére, sem a jóváhagyására. A felperesek e vonatkozásban semmilyen jogot nem szereznek, kötelezettségtől nem mentesülnek és ezek közvetlen lehetőségét eredményező helyzetbe sem jutnak. Azt is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az egyezségi eljárás lefolytatásának nem feltétele, hogy az I. rendű alperes visszaszerezze az ingatlan tulajdonjogát. Nincs arra vonatkozó rendelkezés a Cstv.-ben, amely szerint az egyezségkötési törekvések akadályát képeznék a Cstv. 48. § (1) bekezdése szerinti értékesítési kötelezettség teljesítésének. Erre tekintettel annak sincsen relevanciája, hogy az I. rendű alperes ingatlanának értékesítését követően van-e reális esély az egyezségkötésre. Nincs tehát semmilyen összefüggés a felszámoló Cstv. 48. § (1) bekezdése szerinti értékesítési kötelezettsége és a 41. § szerinti egyezségkötési eljárás között. Megjegyzendő az is, hogy a felperesek a felszámolás kezdő időpontjától kezdődően semmilyen intézkedést nem tettek az egyezség előkészítése érdekében, nem készítettek a fizetőképesség helyreállítására alkalmas programot és egyezségi javaslatot sem.

[17] Helytállóan mutatott rá arra is az elsőfokú bíróság, hogy a Ptk. 3. könyvének III. részéből következően sem az ügyvezetőnek, sem a tagnak nincs jogosultsága a gazdasági társaság által megkötött szerződést érvénytelenségre hivatkozással megtámadni, mivel erre e szabályok között egyetlen rendelkezés sem jogosítja fel őket. Az I. rendű felperes nem hitelező, aki követelések kielégítését várhatná a perbeli adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítása esetén, továbbá a Cstv. 49. § (3) bekezdése alapján a vezető tisztségviselő nem szerezhet tulajdonjogot vagy más vagyoni értékű jogot az értékesítésen, így ezen okból sem állapítható meg az I. rendű felperes jogi érdeke.

[18] A II. rendű és a III. rendű felperesek mint tagok perbeli legitimációjának hiánya körében hangsúlyozta a II. rendű alperes, hogy az I. rendű alperes tagjaitól független, önálló jogalanyisággal rendelkező szervezet, saját cégneve alatt szerez jogokat, indíthat pert és perelhető, melyből következően alaptalan az fellebbezési érvelés, hogy a tagsági jogok

értelemszerűen az I. rendű alperes vagyona is kiterjednek. A tagok vagyoni érdekeltsége távoli, közvetett, melynek körében az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a Cstv. 34. §-a szerint a felszámolás kezdő időpontjában megszűnnek a tulajdonosnak a gazdálkodó szervezettel kapcsolatos, külön jogszabályban meghatározott jogai, a vagyonnal kapcsolatos nyilatkozatot csak a felszámoló tehet. A vagyon sorsáról történő döntéskor elsődlegesen a hitelező és nem a tulajdonosok érdekét tartja szem előtt a felszámoló, akinek a mérlegelési jogkörébe tartozott a perbeli ingatlan értékesítésével kapcsolatos döntés meghozatala is, amely jogviszonyban a tagok nem részesek, így a tulajdonosi érdekek esetleges sérelme is csak közvetett lehet.

[19] A felperesek fellebbezésében a Cstv. 61. § (4) bekezdésére történő hivatkozás a másodfokú eljárásban meg nem engedett keresetváltoztatásnak minősül a Pp. 373. §-a szerint. Egyébiránt a felperesek ezen jogalappal kapcsolatban semmilyen jogi érvelést nem fejtek ki és bizonyítási indítványt sem terjesztettek elő. Mindezek okán ezen hivatkozásuk nem vezethet eredményre.

[20] Fenntartották az alperesek azon álláspontjukat is, hogy a perbeli szerződés nem érvénytelen a felperesek által hivatkozott okokból.

VI.

[21] A felperesek az alperesek fellebbezési ellenkérelmével kapcsolatban hangsúlyozták a perbeli legitimációjuk fennállát a már korábban előadottak okán, melynek körében kiemelték, hogy a Cstv. 41. § (2) bekezdéséhez fűződő jogi érdek érvényesítésére a taggyűlés – perképesség hiányában – nem képes, ugyanakkor a tagok összessége – az adott esetben a II. és a III. rendű felperesek – azonban igen.

[22] Érvelésük szerint korábbi hivatkozásuk – miszerint a tagsági jogok az I. rendű alperes vagyona is kiterjednek és az I. rendű alperes vagyontárgyai közvetetten a tagok vagyontárgyai is, így az értékesítés szabályosságához, az elérhető legmagasabb bevételhez jogi érdekük fűződik – tartalmilag megfelelhető a Cstv. 64. § (4) bekezdésben foglaltaknak, ezért nem módosították a keresetüket meg nem engedett módon.

[23] Arra is hivatkoztak, hogy a tagok perbelépésének a Pp. 52. § (2) bekezdésének a) pontja alapján történt engedélyezése „feltételezi” a jogi érdekeltség fennállását.

VII.

[24] Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta felül.

VIII.

[25] A felperesek fellebbezése alaptalan.

IX.

[26] Az elsőfokú bíróság a releváns tényeket megállapította, az érdemi döntésével és a keresetösségi jog fennállásának hiányával kapcsolatban kifejtett indokaival az ítéltábla maradéktalanul egyetértett. Ebben a körben ezért csak utal az elsőfokú ítélet helyes indokaira és a fellebbezésben foglaltakra is tekintettel csak az alábbiak emeli ki.

[27] Az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta a felperesek perindításhoz fűződő jogi érdekét, mivel a Ptk. 6:88. § (3) bekezdése szerint az érvénytelenségi per megindításának lehetőségét vagy ez, vagy a perlési jogosultságot biztosító jogszabályi felhatalmazás alapozza meg. Ez utóbbit a felperesek maguk sem állították, a perindítás okaként a Cstv. 41. § (2) bekezdésében szabályozott egyezség előkészítésére vonatkozó érdekeikre és ennek körében az adós működőképességének helyreállítására, valamint vagyoni érdekeikre hivatkoztak. Egyetért az ítéltábla az alperesek által is kifejtett azon állásponttal, hogy a felperesek törvény által megkívánt jogi érdeke csak akkor állna fenn, ha bizonyítani tudnák, hogy a keresetüknek helyt adó ítélet valamely jogviszonyukra közvetlenül kihatna. Jogi érdeke ugyanis annak a személynek áll fenn, akinek a sikeres perlés folytán joga keletkezik, kötelezettsége szűnik meg, illetve akinek a perrel közvetlenül érintett jogviszonyában változás áll be. Az adott esetben a felperesek az általuk előadottak alapján az adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítása és jogkövetkezményeinek levonása esetén sem szereznének alanyi jogot vagyoni jellegű követelésre, illetőleg kötelezettségtől sem szabadulnának, továbbá az ingatlan jogi helyzete a Cstv. 41. § (2) bekezdésében szabályozott egyezség előkészítésére és megkötésére vonatkozó jogosultságot sem befolyásolja.

[28] A fellebbezésben megjelölt Cstv. 61. § (4) bekezdése szerint a korlátozott felelősségű társaság felszámolása után a fennmaradó vagyon felosztására – a társasági szerződés eltérő rendelkezése hiányában – a gazdasági társaság végelszámolással történő megszűnésére a Ptk. szerinti szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

[29] Az ítéltábla megítélése szerint a felperesek fentiekre való hivatkozása a II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében kifejtettekkel szemben nem jelent keresetmódosítást, csupán az érvényesíteni kívánt jog – a szerződés érvénytelenségének megállapítása és jogkövetkezmények levonása –alátámasztása körében tett további előadásnak, jogi érvelésnek minősül.

[30] A keresetnek helyt adó ítélet azonban a felperesek vagyonfelosztásra vonatkozó jogosultságát – ilyen joggal az I. rendű felperesnek egyébként sem rendelkezik – szintén nem érintené, legfeljebb a felosztható vagyon mértékét. Másodsorban a hitelezők kielégítése után esetlegesen fennmaradó vagyon felosztásától függően a II. rendű és a III. rendű felpereseknek csak feltételesen keletkezhetne követelése.

[31] Nyilvánvalóan tévesen hivatkoztak arra is a felperesek, hogy a tagok perbelépésének a Pp. 52. § (2) bekezdésének a) pontja alapján történt engedélyezése egyúttal a jogi érdekeltységük fennállásával kapcsolatos döntést is magában foglalja, mivel a perbelépésről való határozathozatal során a bíróság annak eljárásjogi feltételeit vizsgálja és nem azt, hogy a perbelépő fél rendelkezik-e az igényérvényesítéshez szükséges jogi érdekeltséggel.

[32] A felperesek a kifejtettek szerint a más személyek közti szerződés érvénytelenségének megállapítására alapot adó, igényérvényesítésre jogosító, jelenleg fennálló alanyi jogot nem bizonyítottak, így keresetösségi joguk nincs. Jogi érdek hiányában az aktív perbeli legitimációval nem rendelkező felperesek keresetét az érvénytelenség okainak fennállását illetően érdemben nem kell vizsgálni, ezért mellőzi az ítéltábla az elsőfokú ítélet e körben írt indokolását. Mindezen okból mellőzte a fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelmekben az érvénytelenség fennállásával kapcsolatban kifejtett indokok vizsgálatát is.

X.

[33] A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdésének első fordulata alapján helybenhagyta azzal a pontosítással, hogy a felperesek 15 napon belül kötelesek megfizetni az elsőfokú perköltséget.

XI.

[34] A felperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelesek megfizetni az alperesek részére a másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltséget, melynek mértékét az ítéltábla a 32/2003. (III. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján a másodfokú eljárás kisebb munkaterhére és a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységre figyelemmel állapította meg mérsékelt összegben. A II. rendű és a III. rendű felperesek kötelesek továbbá az illetékfeljegyzési joguk folytán előzetesen nem rótt 2.500.000 forint fellebbezési illetéket megfizetni az államnak a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2021. november 16.

dr. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

dr. Balsai Csaba Zoltán s. k.
dr. Vasady Loránt Zsolt s. k.

bíró	előadó	bíró